

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง
เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

A DEVELOPMENT OF LEARNING ACTIVITIES BY USING TASK-BASED LEARNING
AND AUTHENTIC LEARNING TO ENHANCE LISTENING ABILITY AND SPEAKING
ABILITY IN MYANMAR LANGUAGE FOR GRADE 10 STUDENTS*

โสภิต ศรีเสถียร, วิเชียร อังรังโสทธิสกุล

มหาวิทยาลัยนเรศวร

Sopit Krisathian, Wichian Thamrongsotthisakul

Naresuan University, Thailand

E-mail : Mooju.tuta@hotmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมาย คือ 1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 2) เพื่อทดลองใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง โดยดำเนินการศึกษาตามกระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) 2 ขั้นตอน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนผดุงปัญญา จังหวัดตาก จำนวน 25 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test)

ผลการวิจัย พบว่า

1. กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 77.67/78.52 ซึ่งมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ 75/75

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการฟังภาษาเมียนมาระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง มีคะแนนก่อนเรียนเฉลี่ย 8.76 คะแนน และคะแนนทดสอบหลังเรียนเฉลี่ย 15.44 คะแนนตามลำดับ พบว่า ค่า t (t-test Dependent Samples) จากการคำนวณ มีค่า 23.76 สรุปว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

* ได้รับความเห็นชอบ: 4 มิถุนายน 2564; แก้ไขบทความ: 20 มกราคม 2565; ตอบรับตีพิมพ์: 30 เมษายน 2565

3. การเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาเมียนมาระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน มีคะแนนก่อนเรียนเฉลี่ย 8.92 คะแนน และมีเฉลี่ย 13.64 คะแนนตามลำดับ พบว่า ค่า t (t-test Dependent Samples) มีค่า 13.17 และมีค่า Sig เท่ากับ 0.0000 สรุปว่าค่าเฉลี่ยคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : การเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง; ความสามารถในการฟังภาษาเมียนมา; ความสามารถในการพูดภาษาเมียนมา

Abstract

This independent study aims to (1) create and find the efficiency of the development of learning activities by using task-based learning and authentic learning activities in order to enhance Myanmar Language listening and speaking ability for Grade 10 students based on the criterion 75/75 and (2) try using the development of learning activities by using task-based learning and authentic learning activities. The study has been conducted by 2 steps research methodology and development. A sample group was twenty-five Grade 10 students who were studying at Phadungpanya School, Tak Province that were chosen by Cluster sampling. The research instrument is task-base leaning and authentic learning activities in order to enhance Myanmar Language listening and speaking ability. The data were analyzed by using mean, standard deviation, and t-test dependent.

The results revealed that:

1. The task-base leaning and authentic learning activities in order to enhance Myanmar Language listening and speaking ability for grade 10 students had the efficiency (E_1/E_2) at 77.67/78.52 which mean it met the criterion 75/75.

2. The comparison of Myanmar Language listening ability during studying and after studying that using task-based learning and authentic learning activities. The pre-test scored an average at 8.76 points. The post-test scored an average at 15.44 points. The average scores analyzed by using t-test Dependent Samples found that “t” valued at 23.76. It could be concluded that the average scores after studying were significantly higher than those before studying at .05.

3. The comparison of Myanmar Language speaking ability during studying and after studying. The pre-test scored an average at 8.92 points. The post-test scored an average at 13.64 points. The average scores analyzed by using t-test Dependent Samples found that “t” valued at 13.17 and Sig at 0.0000. It could be concluded that the average scores after studying were significantly higher than those before studying at .05.

Keywords : Learning activities by using Task-based Learning and Authentic learning activities; Myanmar Language listening ability; Myanmar Language speaking ability

บทนำ

ภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญที่มนุษย์ใช้ในการสื่อสาร สื่อความหมาย การเรียนภาษาต่างประเทศใดๆ ก็ตาม ล้วนมีจุดมุ่งหมายเดียวกันคือ สามารถประยุกต์ใช้ภาษาต่างประเทศนั้นในการติดต่อสื่อสารเพื่อให้เกิดความเข้าใจ ที่ตรงกัน ในด้านการสอน ก็เช่นกันล้วนมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ภาษา และสามารถสื่อสาร สื่อความหมาย กับเจ้าของภาษาได้อย่างถูกต้อง (ศศิณัฐ์ สรรคบุรณรักษ์, 2560) ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก ภาษาต่างประเทศ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

เนื่องจากในปี 2558 ประเทศไทยได้เปิดประตูสู่ประชาคมอาเซียน นำไปสู่การส่งผลกระทบต่อภาระงานดำเนินชีวิตของเราทุกคน หน่วยงานต่างๆ จึงพยายามจัดกิจกรรม ให้ความรู้ เพื่อเตรียมพร้อมกับการเปลี่ยนแปลง รวมถึงส่งผลกระทบต่อด้านการศึกษาของไทยในระดับขั้นพื้นฐาน โดยมีการปรับตัวและเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆของรัฐบาล กระทรวงศึกษาธิการและกระทรวงที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนสอดคล้องกับนโยบายของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย นอกจากจะมีการส่งเสริมให้ใช้ภาษาอังกฤษให้กับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา นักเรียน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาแล้ว ยังให้ความสำคัญและส่งเสริมการใช้ภาษาที่ 3 ซึ่งให้แต่ละสถานศึกษาได้พิจารณาว่า จังหวัดใดอยู่ใกล้กับประเทศเพื่อนบ้านใด ให้เรียนภาษาเพื่อนบ้านนั้นด้วย เพื่อให้สามารถใช้ภาษาเพื่อติดต่อสื่อสารได้อย่างถูกต้อง (ธวัชชัย รัตตัญญู, 2557)

จังหวัดตากเป็นจังหวัดที่มีพรมแดนติดต่อกับประเทศเมียนมา จากสถิติการค้าชายแดน อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก มีมูลค่าการส่งออกรวมเดือนมกราคม ปีพ.ศ. 2564 ประมาณ 9,146 ล้านบาท (กรมการค้าต่างประเทศ, 2564) ปี พ.ศ. 2563 ประมาณ 57,000 ล้านบาท และปีพ.ศ. 2562 ประมาณ 64,000 ล้านบาท

(ประชาชาติธุรกิจออนไลน์, 2563) ประกอบกับได้มีการประกาศให้เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน มีการพัฒนาเส้นทางการคมนาคมทั้งฝั่งประเทศไทยและประเทศเมียนมา จึงส่งผลให้การค้าขายตัวมากขึ้น อย่างไรก็ตามในการติดต่อสื่อสารในพื้นที่ชายแดนไทย-เมียนมา ภาษาเมียนมานับเป็นภาษาเศรษฐกิจภาษาหนึ่งควบคู่กับภาษาไทยและภาษาอังกฤษ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้ประกอบการ และแรงงานในจังหวัดตากต้องรู้ภาษาเมียนมา เพื่อใช้ในการติดต่อสื่อสารค้าขายร่วมกัน (วิทยาลัยชุมชนตาก, 2560) จึงทำให้โรงเรียนต่าง ๆ ในจังหวัดตาก เช่น สรรพวิทยาคม แม่จะเรอ ตากพิทยาคม สามเงาวิทยาคม และผดุงปัญญาได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการเรียนภาษาเพื่อนบ้าน(ภาษาเมียนมา) เพื่อเตรียมบุคลากรให้พร้อมกับการพัฒนาเศรษฐกิจในอนาคต

โรงเรียนผดุงปัญญา จังหวัดตาก ได้เปิดการเรียนการสอนภาษาเมียนมาตั้งแต่ปี 2558 และกำหนดให้รายวิชาภาษาเมียนมานั้นเป็นวิชาเพิ่มเติม ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย และจัดการการสอนให้กับนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 เรียนวิชาภาษาเมียนมาพื้นฐาน แต่อย่างไรก็ตาม เนื่องจากพื้นที่ตั้งของโรงเรียนและนักเรียนโรงเรียนผดุงปัญญาอยู่ห่างไกลจากพื้นที่ชายแดนที่เป็นแหล่งพื้นที่ในการใช้ภาษาเมียนมา จึงทำให้นักเรียนขาดโอกาสในการใช้ภาษากับชาวเมียนมา และยังพบว่านักเรียนมีทักษะด้านการฟัง-พูดภาษาเมียนมาที่ไม่ดีมากนัก จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการพัฒนาทักษะความสามารถด้านการฟัง-พูด ที่เชื่อมโยงกับสถานการณ์จริงที่มีการใช้ภาษาเมียนมาให้มากขึ้น โดยจากการสำรวจพื้นที่จังหวัดตากในเบื้องต้น พบว่า ในอำเภอเมืองจังหวัดตากมีแหล่งพื้นที่ที่สามารถจะให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการใช้ภาษาเมียนมากับชาวเมียนมาได้ เช่น ตลาดสด บั๊มน้ำมัน ร้านขายของใช้ต่าง ๆ ที่มีแรงงานเมียนมาทำงานอยู่ หากนักเรียนได้มีโอกาสในการใช้ภาษากับเจ้าของภาษา ก็จะช่วยพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดได้ดีมากยิ่งขึ้น

การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ควรให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติใช้ภาษาในการสื่อสารโดยเฉพาะการฟังและการพูด การเรียนรู้แบบเน้นภาระงานหรือการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เป็นการยึดหลักการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนในการปฏิบัติงาน และสอดคล้องกับธรรมชาติในการเรียนรู้ภาษา เพราะเป็นการสร้างโอกาสในการให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาสื่อสารในบริบท รวมทั้งพัฒนาทักษะภาษาในสถานการณ์จริงให้ลุล่วงตามที่กำหนด นอกจากนี้การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติยังเกิดการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากความช่วยเหลือจากผู้เรียนที่มีความรู้มากกว่า (นรินทร์ชัย สะภูริวัฒน์, 2555)

แนวทางการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานประกอบด้วย 3 ขั้นตอนหลัก คือ ขั้นก่อนปฏิบัติงาน ขั้นปฏิบัติงานและขั้นมุ่งเน้นภาษา ทั้งสามขั้นนี้เป็นกระบวนการส่งเสริมการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ขั้นก่อนปฏิบัติงาน มีจุดประสงค์เพื่อแนะนำและกำหนดหัวข้อที่จะให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ ชี้แจงความคาดหวังของผลลัพธ์ (Outcome) เพื่อเป็นการกระตุ้นให้เกิดการใช้คำศัพท์ วลี ประโยคที่เกี่ยวข้องกับขอบเขตภาระงาน ภาษาที่จะเรียนรู้ รวมถึงการเตรียมความพร้อม เพื่อดึงความสนใจและเชื่อมโยงความรู้เดิม เช่นการระดม

สมองและการสร้างแผนที่ในใจ ขึ้นปฏิบัติงาน ประกอบด้วยงานปฏิบัติย่อยๆ ซึ่งไปสู่กิจกรรมงานปฏิบัติหลัก การวางแผนและการนำเสนอ ขั้นสุดท้ายคือ การมุ่งเน้นภาษา เป็นการแก้ไขข้อผิดพลาดและการพัฒนาความแม่นยำทางภาษา ซึ่งอาจทำได้โดยผู้สอนบันทึกการใช้ภาษาผิดของผู้เรียนเป็นรายบุคคลจากการสังเกตระหว่างปฏิบัติงาน นำมาสังเคราะห์และประมวลเพื่อฝึกฝนแก้ไข (Willis, 1998) เห็นได้ว่าแนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน นอกจากช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาความคล่องแคล่ว (fluency) ระหว่างปฏิบัติงานแล้ว ยังได้พัฒนาความถูกต้องแม่นยำ (accuracy) ในกิจกรรมการวิเคราะห์และทำความเข้าใจหลักภาษาในขั้นตอนมุ่งเน้นภาษาด้วย

นอกจากนี้ควรให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามสภาพจริง ซึ่งการเรียนรู้ตามสภาพจริง คือ กระบวนการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงประสบการณ์และสิ่งที่เรียนรู้ไว้ด้วยกัน โดยผู้เรียนเผชิญกับสถานการณ์จริง บริบทจริง ปัญหาจริง โดยผู้เรียนสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตจริงได้ และหลักการของการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง ผู้สอนควรมีการกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากคิด อยากทดลอง อยากปฏิบัติจากบริบทที่เป็นจริง หรือเสมือนจริง โดยให้ผู้เรียนได้สร้างความหมาย ความรู้จากการจัดระบบการตีความ การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยตนเอง โดยใช้การสืบสอบทางวิชาการที่หลากหลายสาขา เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดความเข้าใจอย่างลึกซึ้งและนำมาถ่ายทอดในรูปแบบต่างๆ รวมถึงสร้างงานหรือแก้ปัญหาที่มีความหมายต่อชีวิตเขา (ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2554: 25)

จากสิ่งที่กล่าวไปข้างต้น จะเห็นว่า ความสำคัญของการเรียนภาษาต่างประเทศ กับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริงนั้น จะช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสในการใช้ภาษาที่เชื่อมโยงกับสภาพจริง และช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการฟัง-พูดได้ดีขึ้น ดังนั้น ผู้วิจัย จึงสนใจจะศึกษาการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 ดังจุดประสงค์ต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 75/75

2. เพื่อทดลองใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยศึกษาผลการใช้ดังนี้

2.1 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังภาษาเมียนมาก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง

2.2 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาเมียนมามาก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง

วิธีดำเนินการวิจัย

1. รูปแบบการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/8 โรงเรียนผดุงปัญญา แผนการเรียนไทย-สังคม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 25 คน โดยการสุ่มแบบกลุ่ม

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 “ประเพณีที่สำคัญของเมียนมา” จำนวน 1 หน่วยการเรียนรู้ เวลา 12 ชั่วโมง

3. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยในครั้งนี้คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนผดุงปัญญา อำเภอเมืองจังหวัดตาก จำนวน 3 ห้องเรียน จำนวน 75 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/8 โรงเรียนผดุงปัญญา แผนการเรียนไทย-สังคม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 25 คน โดยการสุ่มแบบกลุ่ม

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

3) แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังต่อไปนี้

1) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนผดุงปัญญา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ซึ่งได้มาแบบสุ่มแบบกลุ่ม จำนวน 25 คน ทำการชี้แจงและทำการทดสอบก่อนเรียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา

2) จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมาเป็นเวลา 12 ชั่วโมงกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม จำนวน 25 คน

3) เมื่อเสร็จสิ้นการจัดกิจกรรม จำนวน 12 ชั่วโมง ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบหลังเรียนซึ่งเป็นแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) หาประสิทธิภาพของการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

2) เปรียบเทียบความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมาก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2.1) ตรวจให้คะแนนแบบประเมินความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เป็นกลุ่มทดลอง ตามเกณฑ์การให้คะแนนที่กำหนดไว้และมาหา ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2.2) เปรียบเทียบความสามารถในการฟังและการพูด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังเรียน โดยใช้สถิติ t-test แบบ Dependent

3) สรุปและอภิปรายผล

ผลการวิจัย

จากการวิจัย เรื่อง กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สามารถสรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. การสร้างและหาประสิทธิภาพของการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

1.1 การสร้างกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task) ขั้นที่ 2 ขั้นปฏิบัติงาน (Task cycle) มี 3 ขั้นตอนย่อย ได้แก่ 2.1 ขั้นทำงาน (Task) 2.2 ขั้นวางแผน (Planning) 2.3 ขั้นรายงาน (Reporting) และขั้นที่ 3 ขั้นมุ่งเน้น

ภาษา (Language focus) มี 2 ขั้นตอนย่อย ได้แก่ 3.1 ขั้นวิเคราะห์ภาษา (Analysis) และ 3.2 ขั้นฝึกฝน (Practice)

ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จัดการเรียนการสอนในเนื้อหา หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง ประเพณีสำคัญของประเทศเมียนมา โดยแบ่งเป็น 5 ประเพณีสำคัญ ดังนี้ “งานสงกรานต์” “งานรดน้ำต้นโพธิ์” “งานจุดประทีป” “งานกฐิน” และ “งานแต่งงาน”

1.2 การพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 3 ท่าน พิจารณารายการของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง ตามหัวข้อการประเมิน 9 รายการ เมื่อพิจารณาเป็นรายขั้นตอน โดยสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task) มีความเหมาะสม 4.67 อยู่ในระดับมากที่สุด ขั้นที่ 2 ขั้นปฏิบัติงาน (Task cycle) แบ่งย่อยได้ 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นทำงาน (Task) ขั้นวางแผน (Planning) และขั้นรายงาน (Reporting) มีความเหมาะสม 4.56 อยู่ในระดับมากที่สุด ขั้นที่ 3 ขั้นมุ่งเน้นภาษา (Language focus) แบ่งย่อยได้ 2 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นวิเคราะห์ภาษา (Analysis) และขั้นฝึกฝน (Practice) มีความเหมาะสม 4.67 อยู่ในระดับมากที่สุด กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา มีความเหมาะสม 4.67 อยู่ในระดับมากที่สุด โดยภาพรวมของกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม 4.63 อยู่ในระดับมากที่สุด

ส่วนการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 3 ท่าน เมื่อพิจารณาแต่ละองค์ประกอบ ตามความเหมาะสมจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ องค์ประกอบด้านผลการเรียนรู้มีความเหมาะสม 5.00 อยู่ในระดับมากที่สุด องค์ประกอบด้านจุดประสงค์การเรียนรู้มีความเหมาะสม 4.78 อยู่ในระดับมากที่สุด องค์ประกอบด้านสาระสำคัญมีความเหมาะสม 4.67 อยู่ในระดับมากที่สุด องค์ประกอบด้านสาระการเรียนรู้มีความเหมาะสม 4.67 อยู่ในระดับมากที่สุด องค์ประกอบด้านกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม 4.57 อยู่ในระดับมากที่สุด องค์ประกอบด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้มีความเหมาะสม 4.44 อยู่ในระดับมากที่สุด และองค์ประกอบที่มีความเหมาะสมต่ำที่สุด คือ องค์ประกอบด้านสื่อและแหล่งเรียนรู้มีความเหมาะสม 4.25 อยู่ในระดับมากที่สุด โดยภาพรวมของกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม 4.56 อยู่ในระดับมากที่สุด

1.3 การหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อ เสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 คน ที่มีระดับผลการเรียน สูง ปานกลางและต่ำ อย่างละ 1 คน พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้และแผนการ

จัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 66.67/70.00 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่กำหนดไว้ และผู้วิจัยได้สัมภาษณ์นักเรียนจำนวน 3 คน และปรับปรุงแก้ไข ขณะที่ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 9 คนที่มีระดับผลการเรียน สูง ปานกลางและต่ำ อย่างละ 3 คน มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 77.67/78.52 ซึ่งมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ 75/75 ที่ผู้วิจัยตั้งไว้

2. การทดลองใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยศึกษาผลการใช้ดังนี้

2.1 การเปรียบเทียบความสามารถในการฟังภาษาเมียนมา ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง มีคะแนนก่อนเรียนเฉลี่ย 8.76 คะแนน และคะแนนทดสอบหลังเรียนเฉลี่ย 15.44 คะแนนตามลำดับ เมื่อนำค่าเฉลี่ยของคะแนนไปทดสอบความแตกต่างโดยใช้ t-test Dependent Samples พบว่า ค่า t จากการคำนวณ มีค่า 23.76 สรุปว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น ผู้เรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สามารถพัฒนาความสามารถด้านการฟังภาษาเมียนมาสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน

2.2 การเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาเมียนมา ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง มีคะแนนก่อนเรียนเฉลี่ย 8.92 คะแนน และมีเฉลี่ย 13.64 คะแนนตามลำดับ เมื่อนำค่าเฉลี่ยของคะแนนไปทดสอบความแตกต่างโดยใช้ t-test Dependent Samples พบว่า ค่า t จากการคำนวณ มีค่า 13.17 และมีค่า Sig เท่ากับ 0.0000 สรุปว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น ผู้เรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สามารถพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาเมียนมาสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้นำประเด็นที่สำคัญที่ค้นพบมาอภิปรายผล โดยแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ตามจุดมุ่งหมายของการวิจัย ดังนี้

1. จากการสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (4.63) และเมื่อนำกิจกรรมการเรียนรู้ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 77.67/78.52 ซึ่งมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ 75/75 ทั้งนี้เนื่องมาจากผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ตามลำดับขั้นตอน โดยเริ่มจากศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศและการนำไปใช้ กิจกรรมการเรียนรู้ การจัดการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงาน ศึกษาหลักการหาประสิทธิภาพของ รัตนะ บัวสนธิ์ (2552) อีกทั้งศึกษาแนวคิดหรือทฤษฎีที่เกี่ยวข้องของการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ตามแนวคิดของ วิลลิส (Willis, 1998) และการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยผู้วิจัยได้พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า หน่วยการเรียนรู้ เรื่องหน่วยการเรียนรู้ที่ 6 เรื่องประเพณีสำคัญของประเทศเมียนมา จากนั้นผู้วิจัยได้ดำเนินการนำไปหาประสิทธิภาพก่อนนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง โดยนำมาหาประสิทธิภาพของนักเรียน 3 คน พบว่า มีประสิทธิภาพกระบวนการเท่ากับ 57.50, 63.33, 66.67, 69.17 และ 76.67 ตามลำดับ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 66.67 และมีประสิทธิภาพผลลัพธ์เท่ากับ 70.00 นั่นคือ กิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพเท่ากับ 66.67 / 70.00 ซึ่งไม่เป็นไปตามเกณฑ์ 75/75 ที่กำหนดไว้ จึงได้นำกิจกรรมไปปรับปรุงแก้ไข การที่ประสิทธิภาพไม่เป็นไปตามเกณฑ์ เนื่องจาก เวลาที่ให้ผู้เรียนเตรียมคำศัพท์ ประโยค วลีเพื่อลงมือปฏิบัติภาระงานน้อยเกินไป และเสียงของเจ้าของภาษาบางครั้งฟังไม่ชัดเจนและพูดสื่อสารค่อนข้างเร็ว จากนั้นผู้วิจัยนำกิจกรรมการเรียนรู้มาหาประสิทธิภาพกับนักเรียนจำนวน 9 คน พบว่า หน่วยการเรียนรู้ เรื่องหน่วยการเรียนรู้ที่ 6 เรื่องประเพณีสำคัญของประเทศเมียนมา มีประสิทธิภาพกระบวนการเท่ากับ 69.44, 74.44, 77.78, 81.67 และ 85.00 ตามลำดับ มีประสิทธิภาพกระบวนการเท่ากับ 77.67 และมีประสิทธิภาพผลลัพธ์เท่ากับ 78.52 นั่นคือ กิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพเท่ากับ 77.67/78.52 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดคือ 75/75 การที่ประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดสามารถนำไปใช้ได้ ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ หริศศักดิ์ พลตรี (2559) ได้ศึกษาผลการใช้บทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่นต่อความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนน้ำเกลี้ยงวิทยา มี

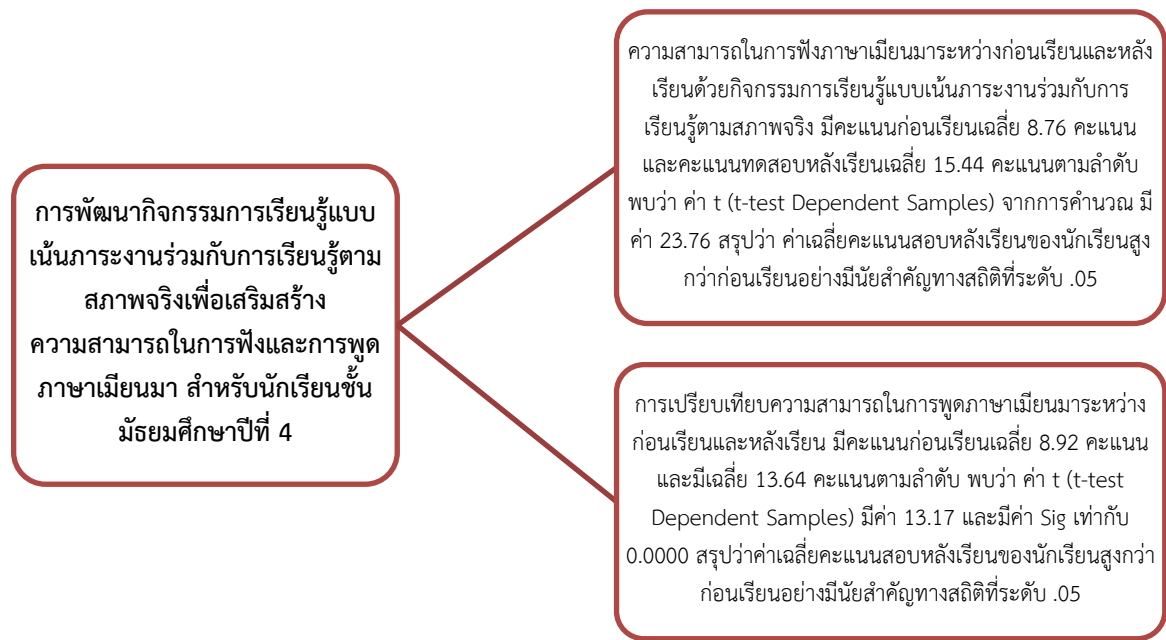
ประสิทธิภาพของบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่นต่อความสามารถการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษมีค่า 76.30/77.55 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยกิจกรรมจาก กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟัง และการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนมีค่า ($\bar{X} = 8.76$) และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนมีค่า ($\bar{X} = 15.44$) สรุปได้ว่าค่าเฉลี่ยคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียน มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 สูงกว่าคะแนนสอบก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยกิจกรรมจาก กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟัง และการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนมีค่า ($\bar{X} = 8.92$) และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนมีค่า ($\bar{X} = 13.64$) สรุปได้ว่าค่าเฉลี่ยคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียน มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 สูงกว่าคะแนนสอบก่อนเรียนระดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องมาจากการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นรูปแบบที่สร้างขึ้นเพื่อการสอนภาษาต่างประเทศ มีหลักการที่เน้นให้ผู้เรียนได้ ใช้ภาษามากที่สุด โดยไม่ได้คำนึงถึงความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ นักเรียนจึงมีโอกาสได้ใช้ภาษาที่เป็นไปใน ลักษณะธรรมชาติและได้เรียนรู้การใช้ภาษาแบบองค์รวม ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากภาระงานที่ได้รับ มอบหมาย ประกอบกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง (Authentic Learning) เป็นแนวทางการบริหารจัดการ การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยผู้เรียนจะต้องใช้การสืบสอบในการสร้างและแลกเปลี่ยนความหมายเพื่อ สร้างองค์ความรู้ มีการเชื่อมโยงเนื้อหาที่เรียนกับโลกแห่งความเป็นจริง เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถมองเห็นและ เข้าใจสิ่งที่กำลังเรียนรู้ ทั้งนี้เห็นได้จากขั้นก่อนปฏิบัติงาน นักเรียนได้ช่วยกันเตรียมคำศัพท์ สำนวน วลี รูปแบบประโยค จึงช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝนและสร้างความคุ้นเคยกับคำศัพท์ ประโยค วลีที่จะใช้ในการปฏิบัติ ภาระงาน และช่วยทำให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาของตนเองมากขึ้น ขั้นที่ 2 ขั้นปฏิบัติงาน ขั้นที่ ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติภาระงานในสถานที่จริงกับเจ้าของภาษา ซึ่งนักเรียนก็จะใช้คำศัพท์ สำนวน วลี และ ประโยคที่เตรียมมาในสถานที่จริงและกับชาวเมียนมา เมื่อนักเรียนสนทนาและเกิดการติดขัด นักเรียนก็จะ พยายามแก้ไขปัญหาในการสื่อสารหลาย ๆ ครั้ง จนสามารถสื่อสารได้อย่างเข้าใจและบรรลุภาระงาน จากนั้น ขั้นตอนที่นักเรียนนำเสนอผลการปฏิบัติภาระงานที่หน้าชั้นเรียน และช่วยกันวิเคราะห์ อภิปราย สรุปคำศัพท์ และรูปประโยคที่ได้จากสถานการณ์จริง รวมทั้งเปรียบเทียบกับสิ่งที่ตนได้จัดเตรียม และฝึกฝนการใช้คำศัพท์ และประโยคที่ได้จากสถานการณ์จริงอีกครั้ง จนนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้ในการใช้ภาษาแบบองค์รวม ซึ่ง ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เหล่านี้ จึงช่วยพัฒนาให้นักเรียนมีความสามารถในการฟังและการพูดสูงขึ้น ซึ่ง สอดคล้องกับ ญัตติองค์ อิงชัยภูมิ (2562) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการ เรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษหลัง

เรียนด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังสอดคล้องกับ Torky (2006 อ้างใน ณัฐนัย แยมฉาย, 2559) ได้ศึกษาเกี่ยวกับประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนแบบเน้นภาระงาน เพื่อพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียน พบว่า คะแนนการพูดหลังเรียนของกลุ่มทดลองมากกว่ากลุ่มควบคุมโดยมีนัยทางสถิติที่ระดับ .01 รวมทั้งยังสอดคล้องกับนรินทชัย ฮะภูริวัฒน์ (2555) ที่พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาจีนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติโดยใช้เทคนิคการจำอักษรจีนแบบเชื่อมโยง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านของนักศึกษาปริญญาตรี และพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการอ่านหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับทิสนา แคมมณี (2545) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง เป็นการดำเนินการช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ความรู้ในเนื้อหาวิชาและใช้การคิดในการเชื่อมโยงประสบการณ์และการเรียนไว้ด้วยกัน โดยการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง เป็นการให้ผู้เรียนเข้าไปเผชิญสถานการณ์จริง ปัญหาจริงในบริบทจริง พบว่าความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมาของนักเรียนที่ได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานรวมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง ก่อนการประเมินและหลังการประเมินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับสถิติ .05 โดยนักเรียนมีความสามารถในการฟังและการพูดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งความสามารถในการฟังและการพูดสูงขึ้นยังสอดคล้องกับศิริรัตน์ เดชะอังกูร (2562) ได้ศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ มีความสามารถในการฟังและการพูดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นกัน และสอดคล้องกับพัชราภรณ์ ธนาไพศาลสิทธิ์ (2562) ได้ศึกษาผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า 1. ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษระหว่างเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีการพัฒนาดีขึ้น และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทักษะที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ทักษะการพูด รองลงมาคือ ทักษะการอ่าน ทักษะการฟัง และทักษะการเขียนตามลำดับ และ 2. ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษสูงกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

องค์ความรู้ที่ได้จากงานวิจัย

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและการพูดภาษาเมียนมา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เป็นการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นรูปแบบที่สร้างขึ้นเพื่อการสอนภาษาต่างประเทศ มีหลักการที่เน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษามากที่สุด โดยไม่ได้คำนึงถึงความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ นักเรียนจึงมีโอกาสดำเนินไปใช้ภาษาที่เป็นไปในลักษณะธรรมชาติและได้เรียนรู้การใช้ภาษาแบบองค์รวม ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากภาระงานที่ได้รับมอบหมาย ประกอบกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง (Authentic Learning) เป็นแนวทางกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยผู้เรียนจะต้องใช้การสืบสอบในการสร้างและแลกเปลี่ยนความหมายเพื่อสร้างองค์ความรู้ มีการเชื่อมโยงเนื้อหาที่เรียนกับโลกแห่งความเป็นจริง เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถมองเห็นและเข้าใจสิ่งที่กำลังเรียนรู้ ดังนั้น การพัฒนาและใช้กิจกรรมการเรียนรู้ดังกล่าว จึงส่งผลส่งเสริมให้ ความสามารถในการฟังและพูดภาษาเมียนมาระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน มีค่าเฉลี่ยคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ข้อเสนอแนะ

1. การวิจัยครั้งต่อไปควรนำแนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริง ไปใช้เสริมสร้างความสามารถอ่านและเขียนภาษาเมียนมา

2. ควรนำแนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับการเรียนรู้ตามสภาพจริงไปใช้เสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารภาษาต่างประเทศอื่นๆ เช่น ภาษาของประเทศในกลุ่มอาเซียน ภาษาจีนกลาง เป็นต้น

กิตติกรรมประกาศ

บทความฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์โดยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิเชียร อารังโสสถิตกุล อาจารย์ที่ปรึกษาที่ได้กรุณาให้คำแนะนำปรึกษาตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างยิ่งจนบทความนี้เสร็จสมบูรณ์ได้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

เอกสารอ้างอิง

- กรมการค้าต่างประเทศ. (2564). รายงานสถิติการค้าชายแดน/ผ่านแดน. สืบค้นเมื่อวันที่ 6 พฤษภาคม 2564, จาก <https://www.dft.go.th/bts/trade-report>.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- _____. (2551). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2554). การจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง. กรุงเทพฯ: สหมิตรพรินต์ติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด.
- ณัฐรัตน์ แยมฉาย. (2559). การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อพัฒนาความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาบัณฑิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ณัฐกานต์ อิงชัยภูมิ. (2562). การพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ทิตินา เขมมณี. (2552). ศาสตร์การสอน. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธวัชชัย รัตตัญญู. (2557). การก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนกับการศึกษาไทย. เอกสารประกอบการฝึกอบรม. (เอกสารอัดสำเนา)
- นรินทชัย ฮะภูริวัฒน์. (2555). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาจีนตามแนวคิดเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ โดยใช้เทคนิคการจำอักษรจีนแบบเชื่อมโยง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านของ

นักศึกษาปริญญาตรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน.
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ประชาชาติธุรกิจออนไลน์. (2563). สืบค้นเมื่อ 6 พฤษภาคม 2564. จาก

[https://www.prachachat.net/local-](https://www.prachachat.net/local-economy/news583490?fbclid=IwAR0697PXV9RpuqRNlOU17VL_jof2mJ_uK0LH3bEPANYKD5q_9OknNVI76sQ)

[economy/news583490?fbclid=IwAR0697PXV9RpuqRNlOU17VL_jof2mJ_uK0LH3bEPANYKD5q_9OknNVI76sQ](https://www.prachachat.net/local-economy/news583490?fbclid=IwAR0697PXV9RpuqRNlOU17VL_jof2mJ_uK0LH3bEPANYKD5q_9OknNVI76sQ) .

พัชรภรณ์ ธนาไพศาลสิทธิ์. (2562). ผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. มหาวิทยาลัยนเรศวร.

รัตนะ บัวสนธ์. (2552). วิจัยเชิงคุณภาพทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิชัย วงศ์ใหญ่. (2542). พลังแห่งการเรียนรู้กระบวนการทัศนใหม่. กรุงเทพฯ: เอส อาร์ ปริณติงค์.

วิทยาลัยชุมชนตาก. (2560). หลักสูตรประกาศนียบัตร ภาษาพม่าเพื่อการค้าขายแดน. จังหวัดตาก.

วิวัฒน์ ขัตติยะมาน. (2546). การนำเสนอปฏิบัติการทางเลือกของการเรียนการสอนตามสภาพจริงในวิชาหลักสูตรและการสอนทั่วไป สำหรับนิสิตคณะศึกษาศาสตร์. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศศิณัฐ สรรคบุรานุรักษ์. (2560). การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาจีนที่เน้นภาระงาน. *Panyapiwat Journal*, 9(2), 260-271.

ศิริรัตน์ เดชะอังกูร. (2562). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 . วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. มหาวิทยาลัยนเรศวร.

สมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). วิธีสอนภาษาอังกฤษ . กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2532). การสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

หริศศักดิ์ พลตรี. (2559). ผลการใช้บทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่นต่อความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนน้ำเกลี้ยงวิทยา. *Veridian E-Journal, Silpakorn University*. ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ. 9(3), 1108-1123.

Torky, S. (2006). *The effectiveness of a task-based instruction program in developing the English language speaking skills of secondary stage students*. (Doctoral degree), Ain Shams University. Retrieved from <http://aisel.info/index.php/IEFLJ/article/view/33/55>.

Willis, J. (1998). *A framework for task-based learning*. Harlow: Longman Pearson.